

Yelena Popovic: Scopul meu a fost să-l aduc pe Sf. Nectarie în inimile oamenilor. Am simțit că povestea lui îi poate ajuta

„Scopul meu a fost să îl aduc pe Sfântul Nectarie în inimile oamenilor. Am simțit că povestea lui îi poate ajuta”, a declarat Yelena Popovic într-un interviu exclusiv pentru Basilica.ro. „Este minunat să poți oferi speranță.”

Yelena Popovic este regizoarea și scenarista filmului „Omul lui Dumnezeu”, despre viața Sfântului Nectarie de la Eghina. A fugit de războiul din fosta Iugoslavie, a devenit actriță la Hollywood și a descoperit Ortodoxia în America.

Semințele acestui proiect cinematografic au fost semănate în timp ce ea s-a întors pentru scurt timp în Serbia, după moartea tatălui ei. Atunci i-a căzut în mână o carte despre viața Sfântului Nectarie.

O perioadă de cercetare ferventă despre sfânt s-a transformat într-un scenariu în care unele dintre replici sunt chiar cuvintele lui, așa cum le-a scris în cele 136 de scrisori către maicile pe care le sfătuia duhovnicește.

Filmul a fost făcut în timpul pandemiei, de către o companie deținută de Yelena

Popovic și soțul ei, dar ea spune că Sfântul Nectarie a fost de fapt producătorul.

În luna martie a anului trecut, pelicula a fost proiectată în 800 de cinematografe din 46 de state americane și există solicitări de distribuție în Australia și America de Sud. Filmul este pe primul loc în topul celor mai bine vândute filme pe Amazon la categoria Credință și spiritualitate.

Premiera în România este programată marți, 29 noiembrie.

Basilica.ro: Cum a fost primit filmul dumneavoastră în lume și cum l-ați promovat? Există cerere pentru filmele religioase?

Este primul film ortodox care a fost acceptat în lumea occidentală la această scară. Dioceza de Vest a Bisericii Catolice, cu sediul la San Francisco, a inclus filmul meu între recomandările pentru copii, alături de producții uriașe precum Belfast, Encanto, The Batman, Father Stu și Doctor Strange and the Multiverse of Madness. Așadar, mai mulți oameni vor vedea filmul.

O fetiță catolică a postat pe Facebook un discurs de 30 de minute în care spunea că este interesată de Ortodoxie, pentru că a văzut filmul meu. În America, mulți oameni devin ortodocși. Este un moment bun pentru un astfel de film. Și așa ne promovăm religia, nu spunând că noi suntem așa sau în alt fel.

Basilica.ro: Vă așteptați la acest succes? Cum vi-l explicați?

Nu mă așteptam întru totul. Dar, ca americană de origine sârbă, am știut cum se face un film care se adresează unei audiențe la nivel global. Am vrut un film care să-i intereseze pentru toți, fie că sunt atei sau budiști. Cred că Ortodoxia are acea frumusețe și acel ceva foarte special. Este un secret bine păstrat în Occident, care așteaptă să fie dezvăluit.

De asemenea, am spus de multe ori că nu am făcut un film religios. Filmul este religios, pentru că are o temă religioasă. Este vorba despre Sfântul Nectarie. Dar, atunci când ai un astfel de subiect, este foarte important să nu te concentrezi pe religiozitate și spiritualitate, pentru că atunci poate deveni foarte fals.

Am încercat să nu mă gândesc atât de mult la spiritualitate, ci la veridicitate, la latura umană, la onestitate. Am vrut ca actorii mei să fie foarte liniștiți și am vrut ca ei să simtă cu adevărat emoția. Scopul meu a fost să îl aduc pe Sfântul Nectarie în inimile oamenilor. Am simțit că, dacă aș putea face asta, această poveste specială i-ar putea ajuta.

Am învățat la școala de teatru că adevărul este foarte important și asta mi-a dat încredere să lucrez atât de bine cu actorii. A trebuit să cobor adânc în mine însămi și să văd ce a însemnat fiecare scenă pentru mine, personal. Așa că a trebuit să mă aduc pe mine însămi în fiecare cadru al filmului, pentru că doar așa publicul poate simți ceva cu adevărat. Trebuie să vină din interior. Și acesta este modul în care am regizat filmul.

Am primit numeroase telefoane de la oameni, nu numai de la ortodocși, ci și de diferite religii. Vă dau un singur exemplu. O jurnalistă din Franța a scris un articol despre mine. Soțul ei decedase cu nouă luni înainte din cauza unui cancer. Ea mi-a spus: „După ce am văzut filmul dumneavoastră, mi-a revenit dorința de a trăi”.

Sunt multe povești de acest gen care arată că filmul are impactul pe care mi l-am dorit: să-i ajute pe cei care suferă, pe cei care poate sunt confuzi în legătură cu

Biserica.

Cred că vizionarea acestui film îi va ajuta să înțeleagă la un nivel mai profund ce înseamnă să ai o relație personală cu Dumnezeu, cum ne putem trăi viața și să simțim bucurie, indiferent de evenimentele nefericite, și, mai ales, să înțeleagă de ce trebuie să sufere atât de mult un om care a fost sfânt.

Filmul abordează toate aceste întrebări. Nu spun că și dă un răspuns clar, dar cel puțin oferă un sentiment de ușurare. Este minunat să poți oferi speranță.

Basilica.ro: Lucrul la film a avut o influență spirituală asupra celor care au contribuit la realizarea lui?

Directoarea mea de imagine îmi spune că au fost câteva tinere care au interpretat măicuțele și care erau necredincioase în viața reală. După film, au devenit ortodoxe și au început să meargă la biserică!

Am vorbit la EWTN TV despre un miracol care s-a întâmplat în timpul filmărilor. Era în 19 septembrie 2020, ziua comemorării minunii Arhanghelului Mihail la Colose după calendarul nerevizuit. Întotdeauna l-am iubit pe Arhanghelul Mihail, i-am dat fiului meu cel mic numele lui.

Ei bine, în acea zi, a plouat peste tot, dar pe cei 500 de metri pătrați în care filmam nu a fost nici măcar o picătură, astfel că am putut termina filmul!

Basilica.ro: Filmul s-a bucurat de sprijinul Mănăstirii Vatoped din Sf. Munte Athos. Sfântul Nectarie însuși a fondat o mănăstire pe insula Eghina. De ce credeți că viața monahală a rămas atât de relevantă de-a lungul timpului?

Părintele Iosif Vatopedinul, care a trecut la cele veșnice, un sfânt, a fost duhovnicul Starețului Efrem al Mănăstirii Vatoped. Iar părintele Iosif Vatopedinul a fost fratele spiritual al lui Gheronda Efrem din Arizona, cu care am ținut legătura timp de 15 ani și care mi-a dat inițial binecuvântarea de a face acest film. Și mai este și Sfântul Iosif Isihastul, care a fost părintele lor spiritual. Simt că toate se leagă între ele.

Cunosc personal o mulțime de călugări. Și am avut conversații spirituale minunate. Gheronda Paisie de la Mănăstirea „Sfântul Antonie cel Mare” din Arizona este

duhovnicul multor oameni care nu sunt călugări.

El a spus că Apocalipsa va veni când nu vor mai fi oameni care să-L iubească pe Dumnezeu, când nu va mai fi nimeni care să facă binele. Ei bine, pentru mine, Apocalipsa va fi ziua în care voi părăsi această lume, așa că nu mă concentrez asupra acestui lucru.

Între timp, simt că monahii, cu rugăciunile lor, nu numai că țin în viață Biserica, dar țin în viață această lume. Rugăciunile lor sunt foarte puternice și m-au ajutat pe mine și știu că au ajutat mulți alți oameni.

Cred că monahismul este o parte foarte importantă a Ortodoxiei, a Bisericii noastre și așa trebuie să rămână. Ortodoxia este relația cu Dumnezeu, dar ei te îndrumă pe această cale. Personal, mă simt ca și cum aș fi acasă când merg la mănăstire. Așa simt eu.

Iar Gheronda Efrem Vatopedinul a avut un rol hotărâtor în realizarea acestui film. Fără el, fără Sfânta Mănăstire Vatoped, fără Institutul „Sfântul Maxim Mărturisitorul”, acest film nu ar fi fost realizat. Noi ne-am făcut partea noastră de creație, dar ei au găsit mijloacele și au crezut în noi. Le sunt veșnic recunoscătoare.

Basilica.ro: Sunteți pentru prima dată în România? Ce ați apucat să vedeți și ce impresie v-a făcut?

M-am bucurat foarte mult când am auzit că, direct de la aeroport, urma să mergem la mănăstirea Sfântului Nectarie de aici, din București. Mi-a plăcut mult să văd cât de devotați și credincioși sunt oamenii din România. Simți asta de îndată ce intri în biserică. Oamenii sunt foarte pașnici, cu multă credință. Chiar m-a emoționat.

Basilica.ro: Știați că românii îl venerază foarte mult pe Sfântul Nectarie? Ce mesaj are el pentru omul modern?

Sfântul Nectarie este foarte iubit în Grecia, Serbia, România și a influențat chiar oameni de alte credințe din SUA. Unii dintre aceștia s-au dat peste cap să promoveze filmul meu, chiar dacă nu erau ortodocși.

Mesajul său? În zilele noastre, trăim într-o lume în care mulți cer libertate și dreptate. Vrei libertate? Vrei dreptate? Trebuie să urmezi calea pe care a urmat-o Sfântul Nectarie.

Vrei cu adevărat să fii un om liber și să găsești o cale de ieșire din lumea care, conform cuvintelor Mântuitorului Iisus Hristos, este o vale a plângerii? Dacă te uiți în jur, există multă durere și suferință.

La nivel social, putem face multe lucruri, dar nu le putem face fără Hristos, fără Biserică. Omul nu poate fi niciodată fericit dacă nu-L are pe Dumnezeu în inima sa.

Eu spun să vă urmați visul. În Psalmi se spune că Dumnezeu întărește mâna omului. Dumnezeu te va ajuta în toate atâta timp cât faci din El principalul tău scop și îi permiți să facă lucrarea Sa prin tine. Este un mod de viață.

Sfântul Nicolae Velimirovici spunea că există oameni care merg la biserică, aprind o lumânare mare și apoi, timp de șase zile, lucrează împotriva lui Dumnezeu. Nu vrem să fim unul dintre aceștia.

Mesajul meu este următorul: Nu aș fi în viață astăzi, nu aș fi bine din punct de vedere psihic, aș fi într-o stare foarte proastă, dacă nu aș fi avut Biserica, dacă nu aș fi luat Sfânta Împărtășanie, dacă nu m-aș fi întors la Hristos.

Și aceasta vreau să le transmit tinerilor și oamenilor care se simt pierduți.

Odată ce veți face această schimbare, veți vedea că lucrurile se vor îmbunătăți și veți începe să vă simțiți cu adevărat vii.

Putem lucra la progresul social, la progresul psihologic. Dar niciun progres care se termină în moarte nu poate fi un progres real. Sfântul Iustin Popovici a vorbit despre Hristos Înviat, Care ne dăruiește viața veșnică. Viața noastră are sens numai din perspectiva Învierii.

Basilica.ro: Care este definiția pe care o dați frumuseții spirituale?

Frumusețea spirituală... În primul rând, adevărata credință în Dumnezeu este adevărata libertate, nelimitată, autentică. În această lume nu putem fi niciodată pe deplin liberi. Și nu mă refer doar la societate, ci și la propria noastră psihologie.

Zilele noastre nu depind de cine sunt eu, ci de cine îmi spune ceva. Dacă cineva mă insultă, voi avea o zi proastă, dacă cineva îmi spune că sunt grozavă, voi fi foarte fericită. Asta nu este libertate, ci sclavie față de circumstanțe.

Cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeu, nu ne mai supără insultele și lucrurile cu care ne confruntăm aproape în fiecare zi a vieții noastre.

Când te purifici din interior, când devii foarte umil și dezvolti această iubire pentru toată lumea, inclusiv pentru dușmani, atunci devii cu adevărat liber. Și dobândești această frumusețe, acest duh.

Aceasta este frumusețea spirituală: indiferent de circumstanțele exterioare, simți în interior o bucurie și o pace care nu sunt din această lume. Este ceea ce ne-a lăsat Iisus. Și poate fi obținută – cu voia lui Dumnezeu.

Adevărata frumusețe spirituală vine din a-L avea pe Hristos în inima ta și din a cultiva roadele Duhului Sfânt în interiorul tău.

Sfântul Nectarie a trăit inițial în Egipt, unde a fost foarte respectat de comunitatea musulmană. Pe atunci, aceștia erau considerați de clasă inferioară, dar el se ducea și îi ajuta. Un brutar l-a rugat să se roage pentru el, sfântul s-a rugat, iar omul s-a ridicat și a mers. Apoi, toți musulmanii i-au cerut să se roage pentru ei, dar Sf. Nectarie o făcea doar cu permisiunea imamului.

Atunci când oamenii au frumusețe spirituală, aceasta nu poate fi ascunsă, așa cum nu poate fi ascunsă lumina, iar ei îi influențează pe cei din jur indiferent dacă aceștia sunt atei, budiști, musulmani, evrei, creștini. Oamenii vor vedea că această persoană are frumusețe spirituală și își vor dori să fie în preajma ei.

Basilica.ro: Ce planuri sau gânduri de viitor aveți? Le puteți dezvălui? Vă gândiți la

un film despre un alt sfânt?

Mi-ar plăcea să fac un film despre un om foarte curajos, care a fost la un moment dat tâlhar și ucigaș, dar a avut atât de multă pocăință, încât a devenit monah și martir pentru Hristos: Sfântul Moise Etiopianul. Am o idee cum să fac filmul astfel încât lumea contemporană să se poată raporta la această figură sfântă.

Când mi-a dat binecuvântarea sa, Părintele Efrem din Arizona mi-a spus: „Dacă este voia lui Dumnezeu, se va face”. Să vedem ce se va întâmpla și cu acest film!

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro